

Sygn. akt VU 106/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

23 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sonia Lasota-Zawisza

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : Tomasz Kałuża-Herok

po rozpoznaniu 23 listopada 2021 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 marca 2021 roku

sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 26 lutego 2021 roku do 1 marca 2021 roku z ubezpieczenia chorobowego z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o.

Sygn. akt V U 106/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 marca 2021 roku, znak (...), nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu S. S. prawa do zasiłku chorobowego od 26 lutego 2021 roku do 1 marca 2021 roku z ubezpieczenia chorobowego z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w C.. W uzasadnieniu ZUS wskazał, że ubezpieczony, mimo doręczenia wezwania 24 lutego 2021 roku, nie stawił się na badanie u lekarza orzecznika 25 lutego 2021 roku, a zatem zaświadczenie lekarskie za okres 16 lutego 2021 roku do 1 marca 2021 roku utraciło ważność (vide: akta organu rentowego).

Od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie. W uzasadnieniu wskazał, że nie stawił się na badanie u lekarza orzecznika ZUS, gdyż wyjął korespondencję ze skrzynki po terminie, tj. 26 lutego 2021 roku. Zarzucił, że korespondencja ta, nadana jako polecony priorytet, nie została mu prawidłowo doręczona (vide: k. 3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia (vide: k. 5-5v).

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony S. S. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w C. i z tego tytułu podlegał ubezpieczeniu chorobowemu.

Dowód: akta ZUS: wniosek pracodawcy o kontrolę zaświadczenia lekarskiego

W okresie od 16 lutego 2021 roku do 1 marca 2021 roku ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z chorobą nowotworową. W związku z wyżej wskazaną niezdolnością do pracy ZUS Oddział w R. wezwał ubezpieczonego na badanie do lekarza orzecznika ZUS, które miało się odbyć 25 lutego 2021 roku.

Dowód: akta ZUS: wydruk spraw kontroli ZLA, pismo ubezpieczonego z 09.06.2021 r. k. 24

Ubezpieczony mieszka pod adresem ul. (...), (...)-(...) C.. Doręczyciel (którym była Poczta Polska S.A.) nie dostarczył ubezpieczonemu przesyłki poleconej priorytetowej osobiście (ani jego domownikowi) ani za potwierdzeniem odbioru. Przesyłkę umieszczono w skrzynce pocztowej ubezpieczonego. Z wydruku śledzenia przesyłki (adresowanej na ul. (...), (...)-(...) C.) wynika, że została doręczona ubezpieczonemu w dniu 24 lutego 2021 r. o godz. 08:02. Pracownik ZUS podjął próbę skontaktowania się telefonicznie z ubezpieczonym, jednakże bezskutecznie.

Dowód: akta ZUS: wydruk śledzenia przesyłek, e-mail z 23.02.2021 r., potwierdzenie odbioru przesyłki k. 34

Ubezpieczony pismem z 28 lutego 2021 roku podjął próbę wyjaśnienia swego niestawiennictwa na badaniu u orzecznika lekarza ZUS. 24 lutego 2021 roku ubezpieczony wraz z jego żoną, przebywali w domu. Listonosz nie doręczył osobiście korespondencji ubezpieczonemu, lecz pozostawił wezwanie w skrzynce na listy. Ubezpieczony dwa razy w tygodniu sprawdzał skrzynkę na listy. 26 lutego 2021 roku ubezpieczony udając się do apteki, zajrzał do swej skrzynki na listy, w której znalazł wezwanie na badanie lekarza orzecznika ZUS. List został nadany jako polecony priorytet. Nikt nie kwitował potwierdzenia odbioru. Ubezpieczony niezwłocznie wraz z córką udali się do placówki pocztowej wyjaśnić zaistniałą sytuację. Otrzymali informację, że z uwagi na zagrożenie związane z pandemią COVID-19, listonosz nie był zobowiązany doręczyć przesyłkę osobiście.

Dowód: akta ZUS: pismo z 28.02.2021 r., potwierdzenie odbioru przesyłki k. 34, zeznania świadka D. S. k. 35v-36, przesłuchanie ubezpieczonego k. 36

Decyzją z 8 marca 2021 roku, znak (...), nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego od 26 lutego 2021 roku do 1 marca 2021 roku.

Dowód: akta ZUS: decyzja z 08.03.2021 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, a także w oparciu o dowód z zeznań świadka D. S. i przesłuchania ubezpieczonego, który wraz z pozostałymi dowodami tworzyły spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017r. poz. 1368 ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Niewątpliwie organ rentowy ma prawo kontrolować zasadność wystawiania zaświadczeń lekarskich o czasowej niezdolności do pracy co wynika z art. 59 ww. ustawy. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela stanowisko Sądu Najwyższego zgodnie, z którym w granicach dyspozycji art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej sądy meriti oceniają tylko to,

czy ubezpieczony **uniemożliwił z przyczyn zawinionych** przeprowadzenie badań kontrolnych w wyznaczonym przez organ ubezpieczeń społecznych w sposób prowadzący do wydania decyzji o utracie ważności zaświadczenia lekarskiego i usprawiedliwiający wydanie decyzji o braku prawa do zasiłku lub decyzji o zwrocie pobranych nienależnie z winy ubezpieczonego, w tym wskutek uniemożliwienia badań kontrolnych i utraty prawa do zasiłku od dnia następującego po dniu wyznaczonych badań (postanowienie SN z 7.03.2019r. III UZP 1/18).

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, niezdolność ubezpieczonego do pracy w spornym okresie była związana ze schorzeniami nowotworowymi. Na uwagę Sądu zasługiwał fakt, że ubezpieczony w związku z chorobą przebywał przez dłuższy czas na zwolnieniu lekarskim. Ubezpieczony był zdolny do pracy od 2 marca 2021 roku, a ZUS zdecydował się przeprowadzić badanie pod koniec zwolnienia lekarskiego, tj. 25 lutego 2021 roku. Pracownik ZUS podjął próbę skontaktowania się z ubezpieczonym wykonując jedno nieodebrane połączenie telefoniczne. Ponadto ZUS przesyłając korespondencję przez operatora pocztowego na adres z zaświadczenia lekarskiego, również podjął próbę wezwania ubezpieczonego na badanie lekarskie, które miało zostać przeprowadzone przez lekarza orzecznika ZUS. Z zeznań D. S. i przesłuchania ubezpieczonego jednoznacznie wynika, że korespondencję ubezpieczony znalazł w skrzynce pocztowej i odebrał przesyłkę tuż po terminie badania, co uniemożliwiło mu stawiennictwo. Biorąc pod uwagę, że ubezpieczony dwa razy w tygodniu sprawdzał zawartość swojej skrzynki, nie można mu uczynić zarzutu, iż w sposób zawiniony kontrolę zaświadczenia lekarskiego.

Sąd nie kwestionuje, iż w związku ze stanem epidemii obowiązującym w Polsce doręczanie przesyłek zgodnie z przepisami odbywa się w ten sposób, że doręczyciel „za doręczenie przesyłki poleconej” uznaje wrzucenie przesyłki do skrzynki odbiorczej. Niemniej istotnym w niniejszej sprawie jest ustalenie czy ubezpieczony w sposób zawiniony uniemożliwił przeprowadzenie badania. W ocenie Sądu ubezpieczonemu nie można postawić takiego zarzutu, gdyż z zebranego materiału dowodowego w szczególności ze spójnych zeznań ubezpieczonego i świadka potwierdzonych dokumentami zgromadzonymi w sprawie wynika, iż o terminie badania dowiedział się po jego dacie. Należy zwrócić uwagę, że w przypadku gdy wezwania dotyczą bliskich terminów, co miało miejsce w rozpoznawanej sprawie, to nie można oczekiwać, że ktoś codziennie będzie sprawdzał swoją skrzynkę pocztową. Innymi słowy nawet w przypadku prawidłowego (zgodnego z obecnie obowiązującymi przepisami) doręczenia nie można automatycznie uznawać, że przesyłka faktycznie w dacie wskazanej jako data doręczenia dotarła do adresata, a więc, że w tej dacie powziął o niej wiedzę i mógł zapoznać się z jej treścią. Można przyjąć, że mamy do czynienia z domniemaniem doręczenia w dacie wskazanej przez listonosza, które jednakże ubezpieczony może obalić, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

W związku z tym nie można było zarzucić ubezpieczonemu winy w postaci niestawiennictwa na terminie badania we właściwym terminie, gdyż nie otrzymał wezwania w terminie umożliwiającym mu stawiennictwo. Przedstawiona przez ubezpieczonego argumentacja co do powodu nieodebrania korespondencji przed datą badania jest zdaniem Sądu przekonująca, logiczna i wiarygodna, co znajduje potwierdzenie także w szeroko zakreślonych działaniach ubezpieczonego starającego się wyjaśnić zaistniałą sytuację.

Na marginesie Sąd wskazuje, że w wyroku z dnia 21 czerwca 2001r. Sąd Apelacyjny w Katowicach stwierdził, że organ rentowy niewątpliwie ma obowiązek kontrolowania zaświadczeń lekarskich w trybie art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby, aby zapobiegać nadużyciom czy piętnować korupcyjne praktyki. Osoby wszczynające takie kontrole i lekarze orzecznicy powinny jednakże wziąć pod uwagę koszty społeczne ich decyzji. Celowość toczenia sporu o 37 złotych w porównaniu z poniesionymi kosztami setek, czy nawet tysiąca złotych, wydanych na proces z pieniędzy podatników wypacza sens tego przepisu. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że w takich okolicznościach realizacja art. 59 ustawy jest sprzeczna z zamiarem ustawodawcy oraz wykładnią celowościową przepisu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 czerwca 2001r. o sygn. III AUa 2552/00). Sąd Rejonowy w pełni podziela w/w stanowisko Sądu Apelacyjnego. W rozpoznawanej sprawie zwolnienie lekarskie kończyło się 1 marca 2021 roku (po długotrwałej i nieprzerwanej niezdolności do pracy), a termin badania wyznaczono na 25 lutego 2021 roku, a więc kontrola dotyczyła kilku dni niezdolności do pracy.

Wobec powyższego, Sąd uznał, iż nieobecność ubezpieczonego na badaniu lekarskim orzecznika ZUS była usprawiedliwiona i nie miała charakteru zawinionego.

Mając na uwadze powyższe Sąd, działając na podstawie przytoczonych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu S. S. prawo do zasiłku chorobowego od 26 lutego 2021 roku do 1 marca 2021 roku z ubezpieczenia chorobowego z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w C..